

Debattert

PUBLISERT 5. august 2012

Oppstykket Mange går gjennom en serie korttidsbehandlinger, ofte med forskjellige terapeuter og noen ganger iblandet korttidsinnleggelse på samme eller ulike avdelinger. Stadige reformer og omorganiseringer gjør at det snart er den ene snart den andre som har ansvaret for behandling og oppfølging. I teorien skal det alltid stå noen klar til å ta over stafettspinnen, men ofte er tilbudet altfor tynt og noen ganger står det ingen der. Denne fragmenteringen av behandlingstilbudet sammenfaller med en tid hvor familier har blitt så oppstykket at mange pasienter blir stående helt alene eller med minimal støtte fra et familiemedlem som allerede er overbelastet.

Psykolog Eva Jacobsen på sin blog DinPsykologOnline, 1. Juli

«**Den norske håndteringen**» Det er min påstand at den kollektive mobiliseringen som skjedde etter 22. juli, med nasjonens ledere i spissen har redusert muligheten for uhelse i Norge. Ved å vektlegge kollektive verdier og ikke stimulere frykt og uro, har en sannsynligvis mildnet plager hos de direkte rammede (overlevende og etterlatte), samtidig som «den norske håndteringen» har redusert sjansene for økte helseplager i befolkningen totalt sett, slik det skjedde i USA.

Atle Dyregrov i Dagbladet, 16. Juli

Anbefalt Jeg har hørt mye negativt om å gå til psykolog – legge seg inn mm! Men jeg kan virkelig ikke gjøre noe annet enn å anbefale dette. Og er du ikke fornøyd med psykologen du får - så har du krav på å få en ny. Bare det å ha en å snakke med som virkelig forstår deg - og som bare sitter og lytter uten at du faktisk MÅ svare på en haug med spørsmål er utrolig hjelpende i sånne øyeblikk!

Silje M. Jørgensen på sin blogg siljejorgensen, 18. Juli

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 49, nummer 8, 2012, side